

عنوان مقاله:

تحلیل و ارزیابی نابرابری های کیفیت زندگی در محلات شهری (نمونه موردی: شهر فارس)

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی منطقه ای، دوره 6، شماره 21 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

علی حاجی نژاد - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

جعفر قادری - استادیار گروه اقتصاد شهری، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

عزت الله قاسمی قاسموند - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش های صورت گرفته در ارتباط با کیفیت زندگی و پایداری شهری به خوبی نشان می دهد که رابطه تنگاتنگی میان ناپایداری شهری و کیفیت زندگی در شهرها وجود دارد. به همین دلیل است که امروزه پرداختن به این موضوع در فرآیند برنامه ریزی شهری از کلیدی ترین ابعاد این حوزه به شمار می رود. معیارهایی همچون میزان توسعه یافتگی شهری و نحوه توزیع فضایی آن، سطح برخورداری یا نابرابری در بهره مندی از خدمات و کارکردهای مختلف در مقیاس محلات و نواحی شهری، از عوامل موثر بر کیفیت زندگی شهری به شمار می رود. هدف از پژوهش حاضر ارزیابی و سطح بندی برابری و یا نابرابری کیفیت زندگی شهری در سطح محلات و نواحی چهارگانه شهر فارس است. روش تحقیق؛ توصیفی تحلیلی و جمع آوری اطلاعات از طریق مطالعات میدانی و با استفاده از ابزار پرسشنامه و با حجم نمونه ۳۲۰ نفر از شهروندان در چهار ناحیه شهر فارس انجام گرفته است. جهت تحلیل اطلاعات از مدل تصمیم گیری تاپسیس استفاده شده است. یافته های پژوهش گویای آن است که محلات ناحیه دو شهر فارس در شاخص های اقتصادی، با امتیاز ۸۴/۱، اجتماعی با امتیاز ۹۸/۱ و کالبدی با امتیاز ۹۳/۰ در رتبه اول و محلات ناحیه یک این شهر رتبه آخر را به خود اختصاص داده اند. همچنین از منظر شاخص زیست محیطی، محلات ناحیه چهار با امتیاز ۹۸۶/۰ در رتبه نخست و ناحیه سه با امتیاز ۲۶۶/۰ در رتبه آخر قرار گرفته اند.

کلمات کلیدی:

کیفیت زندگی شهری، نابرابری، محلات شهری، شهر فارس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1910147>

